

Annganguujuk

– drengen som blev bortført

Genfortalt af H.C. Petersen

Illustreret af Kistat Lund

milik publishing

Engang for længe siden boede der i Grønland en dreng, som hed Annganngujuk. Han boede alene med sin far og mor på en ganske lille boplads. Faren var fanger og tog på fangst efter sæler i sin kajak. Moren tilberedte skindene derhjemme med Annganngujuk som eneste selskab.

Annganngujuk legede altid alene. Han legede, at han roede i kajak ligesom sin far, og han brugte sin mors kammiut* som åre. Somme tider legede han inde i huset. Hvis det var godt vejr, legede han udenfor.

* *Kammiut: Redskab til blødgøring af kamikker.*

En dag hvor det regnede, legede han kajak ude i husgangen. Moren var ved at skrabe et skind inde i huset. Indimellem råbte hun ud til Anngannguujuk.

- Kære, lille Anngannguujuk!
- Ja, svarede Anngannguujuk.
- Leger du stadig kajak ude i husgangen?
- Ja, svarede han så.

På den måde passede hun Anngannguujuk dagen lang.

– Kære, lille Anngannguujuk! råbte hun igen. Ingen svarede. Så råbte hun igen lidt højere: – Kære, lille Anngannguujuk! Ingen svarede. Og endnu højere: – KÆRE, LILLE ANNGANNGUUK! Stadig intet svar.

Da han ikke svarede, rejste hun sig og kiggede ud i husgangen, men Anngannguujuk var der ikke. Han kunne jo være udenfor, og derfor gik hun ud for at se efter ham. Hun råbte: – Kære, lille An-ngan-nguu-juk! Hun ledte og ledte, men fandt ham ikke. Hun frygtede for sin mands hjemkomst, for hun vidste, at han ville blive meget vred, når han fik at vide, at Anngannguujuk var væk.

Efter nogen tid så hun sin mand runde pynten med en sæl på slæb, og hun gik ned til ham.

Manden syntes, det var mærkeligt, at Anngannguujuk ikke kom ned til stranden. Han plejede at komme springende derned. Så det første, han råbte, var:
– Hvor er Anngannguujuk?

Hans kone svarede grædende: – Han legede kajak ude i husgangen, og pludselig var han væk. Jeg ved ikke, hvor han er!

Anngannguujks far blev meget vred, for han elskede sin søn så højt: – Måske har du taget livet af ham, jeg slår dig ihjel!

– Vent dog lidt med at slå mig ihjel. Lad os lede efter ham først, og hvis vi ikke finder ham, kan du slå mig ihjel, svarede konen.

Dengang gik man til en åndemaner for at få svar på ting, som man ikke forstod. Åndemanerne var grønlandernes vise mænd.

Anngannguujuks far gik til en åndemaner, som boede i nærheden, og bad om hjælp. Efter at have gennemgået sine ritualer kunne åndemaneren fortælle, at det var indlandsboerne, de store dorsetfolk, der havde bortført Anngannguujuk.

